

det sidste først 1931. Hele den aarlige Udgift var i Regnskabsaaret 1892 noget over 73,000 Kr., men for at Digelaget kunde overkomme at yde det Bidrag, som det skulde, har Statskassen set sig nødt til aarlig at tilskøde en Sum af 20,000 Kr. som et Laan, der foreløbig ikke forrentes, men Renterne blive tilskreene tilligemed Renters Renter. Paa Statsregnskabet for 1892—93 staar der paa § 10 under Tilgang til Statsaktiver: „Det af det lollandste Digelags Gæld til Statskassen ifølge 11 Forfremninger, med tidligere tillagte Renter, af Beløb tilfammen 265,156 Kr. 37 Ore, og forfaldne Aarsrenter 10,606 Kr. 32 Ore“ og „Den af sammes Gæld ifølge Forfremning af 29de April 1892, stor 20,000 Kr., forfaldne Rente fra 16de Juni til 11te December 1892, 390 Kr. 14 Ore“. Naar det bliver lagt til, bliver Gælden allerede den Gang 296,071 Kr. 83 Ore. Dertil var Digelagets nye Gæld allerede vokset ved de 11 Forfremninger i December 1892. Afbetalingen af denne Gæld begynder først 1903, naar det første store Laan er afbetalt. Til den Tid vil den nævnte Sum tilligemed de tilbageværende 10 Forfremninger med Renter og Renters Renter i Forening med Restbeløbet af det sidste Laan omtrent have naaet samme Størrelse, som Digelagets Gæld havde fra Begyndelsen. Der bliver altsaa ingen Vættelse for det første, da der altid er store aarlige Befordringer forbundne med Statskontrollen, Administrationen, Vedligeholdelsesarbejder og Opsyn m. m. Jeg mener, at det fremgaar heraf, at Digelaget ikke ved egne Kræfter kan udføre de Forbedringer, som ere nødvendige paa Diget efter Stormfloden i Februar Maaned 1894. Det Gæstra-Arbejde, der skal udføres bliver udført dels paa Forstranden og dels paa selve Diget. Der blev ved Digernes Anlæg begaaet den Fejl, at de bleve lagte temmelig nær ved Stranden, saa at Forstranden ikke blev ret bred. Det har haft til Følge, at hver Gang der kommer Højvande, og hver Gang der ved dette Højvande stilles noget Jord bort fra Forstranden, bliver Diget mere og mere udsat for at undergraves. For at forebygge det har man prøvet forskellige Ting, som have vist sig ikke at gøre tilstrækkelig Nytte. Man har da til sidst maattet sætte en Stenmur paa 1 à 2 Alens Højde af store Sten, der nøjagtig passe i hinanden, og af et Par Alens Bredde. Men denne Stenmur koster pr. løbende Alen 12 Kr. Der er allerede paa forskellige Steder i det hele sat 8000 Alen, og dertil medgaar der jo aarlig mange Penge. Desuden er Diget paa

enkelte Steder sunket, saa at det ikke har den Højde, som det oprindeligt blev bestemt at det skulde have, nemlig 12 Fod. Enkelte Steder er det sunket 9 Tommer, og disse Steder maa nødvendigvis forhøjes, for at Højvandet ikke skal kunne gaa over og ødelægge Diget helt. Af disse Grunde anser jeg det for nødvendigt, at Statskassen træder til; ellers vil Digelaget ikke være i Stand til at sætte Diget og Forstranden i en saadan Stand, at det kan beskytte de Arealer, som ligger inden for Diget. Jeg tillader mig derfor gentagende at anbefale dette Forflag til Tingets Velvilje.

F. Thomsen: Jeg vilde gerne tillade mig at anbefale Forflaget under Nr. 32. Det drejer sig om et Tilskud til Opførelse af Torshavn Almueskole paa 5000 Kroner en Gang for alle. Der er tidligere bevilget 8000 Kroner af Statskassen til denne Skole, og Kommunen har saa stillet 8000 Kroner til Raadighed. Dette var imidlertid ikke nok, og der er sket en temmelig stor Overskridelse ved Opførelsen af denne Bygning. Denne Overskridelse skyldes imidlertid forskellige Omstændigheder. For det første var Forflaget om at yde et Statsstilskud af 8000 Kroner for her i Rigsdagen i flere Aar, idet man søvnedes Oplysninger fra Færøerne, som man ønskede, og derfor vare Forholdene med Hensyn til Torshavns Størrelse og i øvrigt med Hensyn til andre Ting saaledes forandrede, at da man endelig fik Bevillingen, overvejede man, om man ikke skulde følge en anden Plan vedrørende Bygningens Opførelse end den, man havde tænkt sig fra først af. Der næst gælder det for Færøerne overhovedet, at det er meget vanskeligt at beregne, hvad en Bygning, der skal opføres af det nye Materiale, man nu anvender, nemlig Kampsten, koster. Tidligere har man altid opført sine Bygninger af Træ, og det afhænger af Prisen, Konjunkturerne, hvor meget Træet koster, det kunde man beregne, men Kampsten er ikke saa let at beregne, og i hvert Tilfælde er man deroppe endnu ikke saa færdig med det, saaledes at der kan gives et sikkert Overflag i den Henseende. Som bekendt har Rigsdagen altid stillet sig meget velvillig over for Færøerne. Jeg betragter det for uheldigt, at denne Sag ser saa upraktisk ud, om jeg saa maa sige, over for de Herrer Medlemmer af Finansudvalget, at man søger 8000 Kr. givet af Statskassen, medens Kommunekassen yder 8,000 Kr., altsaa i det hele 16,000 Kr., og saa det ender med, at Bygningen koster ca. 40,000 Kr. Jeg siger, det er meget uheldigt, men paa Grund af de Forhold, jeg her kortelig har anført, tror jeg, at man nu